

El poder soviètic i la situació de la dona

V. I. Lenin

El segon aniversari del Poder soviètic ens obliga a fer una ullada de conjunt al que hem fet en aquest període i a reflexionar sobre la importància i els objectius de la revolució realitzada.

La burgesia i els seus partidaris ens acusen de violar la democràcia. Nosaltres afirmem que la revolució soviètica ha donat un impuls sense comparació al desenvolupament de la democràcia en amplitud i profunditat, i precisament de la democràcia per als treballadors i per a les masses oprimides pel capitalisme, és a dir, de la democràcia per a la immensa majoria del poble, de la democràcia socialista (pels treballadors), a diferència de la democràcia burgesa (pels explotadors, pels capitalistes, pels rics).

Qui té raó?

Meditar detingudament sobre aquesta qüestió, conèixer-la més a fons, significa tenir en compte l'experiència d'aquests dos anys i preparar-se millor per al seu desenvolupament futur.

La situació de la dona mostra amb singular relleu la diferència entre la democràcia burgesa i la democràcia socialista; i respon clarament la pregunta plantejada.

A la República burgesa (és a dir, on existeix la propietat privada sobre la terra, les fàbriques, les accions, etc.), encara que es tracti de la República més democràtica, la dona no ha estat plenament equiparada en drets en cap part del món, en cap país, ni en el més avançat. I això tot i que havia transcorregut més d'un segle i quart des de la Gran Revolució Francesa (democràtica burgesa).

De paraula, la democràcia burgesa promet igualtat i llibertat. De fet, les repúbliques burgeses, per molt avançades que siguin, no han atorgat a la dona, que constitueix la meitat del gènere humà, plena igualtat amb l'home davant la llei, ni l'han alliberat de la tutela i de l'opressió de l'home.

La democràcia burgesa és la democràcia de les frases pomposes, de la xerrameca solemne, de les promeses ampulloses, de les consignes grandiloqüents de llibertat i igualtat; però, a la pràctica, tot plegat amaga la falta de llibertat i la desigualtat de la dona, la falta de llibertat i la desigualtat dels treballadors i explotats.

La democràcia soviètica o socialista refusa les paraules pomposes, però falses; declara una guerra sense treva a la hipocresia dels "demòcrates", dels terratinents, dels capitalistes o dels camperols farts, que es lucren venent als obrers afamats els excedents de blat a preus d'especulació.

Avall amb aquesta mentida vil! No hi pot haver, no hi ha, ni hi haurà "igualtat" d'oprimits i opressors, d'explotats i explotadors. No hi pot haver, no hi ha, ni hi haurà "llibertat" veritable mentre els privilegis que la llei concedeix als homes impedeixin la llibertat de la dona, mentre l'obrer no s'alliberi del jou del capital, mentre el camperol treballador no s'alliberi del jou del capitalista, del terratinent o del comerciant.

Que els mentiders i hipòcrites, els obtusos i els cecs, els burgesos i els seus partidaris enganyin el poble, parlant-li de la llibertat en general, de la igualtat en general, de la democràcia en general.

Nosaltres diem als obrers i camperols: arranqueu la careta a aquests mentiders, obriu els ulls als cecs. Pregunteu-los:

-Igualtat de quin sexe amb quin sexe?

-De quina nació amb quina nació?

-De quina classe amb quina classe?

-Alliberament de quina jou o del jou de quina classe? Llibertat per quina classe?

Qui parli de política, de democràcia, de llibertat, d'igualtat i de socialisme sense fer aquestes preguntes, sense posar-les en primer pla, sense combatre l'ocultació, l'escamoteig i l'encobriment d'aquestes qüestions és el pitjor enemic dels treballadors, un llop amb pell d'ovella, l'adversari més acarnissat dels obrers i camperols, un servidor dels terratinents, dels tsars i dels capitalistes.

En dos anys, en un dels països més endarrerits d'Europa, el Poder Soviètic ha fet en favor de l'emancipació de la dona, de la seva igualtat amb el sexe "fort", el que no han fet en cent trenta anys totes les repúbliques avançades, il·lustrades i "democràtiques" del món agafades en conjunt.

Instrucció, cultura, civilització, llibertat: en totes les repúbliques capitalistes i burgeses del món, aquestes pomposes paraules van unides a lleis increïblement infames, repugnantment brutes, brutalment grolleres, que confirmen la desigualtat de la dona: lleis com la de dret conjugal i el divorci, la de la desigualtat del fill natural i el "legítim", la dels privilegis per a l'home i la humiliació i l'ultratge per a la dona.

El jou del capital, l'opressió que exerceix la "sacrosanta propietat privada", el despotisme de l'estupidesa petitburgesa i de la cobdícia del petit propietari: això és el que ha impedit a les repúbliques burgeses més democràtiques atemptar contra aquestes lleis repugnants i infames.

La República Soviètica, la República dels obrers i els camperols, ha escombrat d'un cop aquestes lleis i no ha deixat pedra sobre pedra dels edificis de la metida burgesa i de la hipocresia burgesa.

Avall aquesta mentida! A terra els falsos que parlen de llibertat i igualtat per a tothom, mentre existeix un sexe oprimat, mentre existeixen classes opressores, mentre existeix la propietat privada sobre el capital i sobre les accions, mentre existeixin farts que amb els seus excedents de blat esclavitzen els afamats. No llibertat per a tothom, no igualtat per a tothom, sinó lluita contra els opressors i explotadors, eliminació de la possibilitat d'oprimir i d'explotar. Aquesta és la nostra consigna!

Llibertat i igualtat per al sexe oprimat!

Llibertat i igualtat per a la classe obrera i per al camperol treballador! Lluita contra els opressors, lluita contra els capitalistes, lluita contra el kulak especulador!

Aquesta és la nostra divisa de combat, aquesta és la nostra veritat proletària, la veritat de la lluita contra el capital, la veritat que llancem a la cara del món capitalista amb les seves frases ambafadores, hipòcrites i altisonantes sobre la llibertat i la igualtat en general, de la llibertat i la igualtat per a tothom.

I precisament perquè hem arrencat la careta a aquesta hipocresia, perquè practiquem amb energia revolucionària la llibertat i la igualtat per als oprimits i els treballadors, contra els opressors, contra els capitalistes, contra els kulaks, precisament per això el Poder Soviètic és tan entranyable per als obrers del món sencer.

Precisament per això, en el dia del segon aniversari del Poder Soviètic, comptem amb les simpaties de les masses obreres, les simpaties dels oprimits i explotats de tots els països.

Precisament per això, en el dia del segon aniversari del Poder Soviètic, malgrat la gana i el fred, malgrat totes les penúries que ens comporta la invasió de la República Soviètica de Rússia pels imperialistes, estem pletòrics de fe incommovible en la justesa de la nostra causa, de fe incommovible en l'inevitable triomf del Poder soviètic al món sencer.